

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 117-1928)

Originalt emne

Børn

Børn/Børneoptagelseshjem

Forsørgelsesvæsen

Forsørgelsesvæsen/Forsørgelsesanstalt

Uddrag fra byrådsmødet den 25. april 1928 - side 2

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 117-1928)

Indstilling fra Forsørgelsesudvalget angaaende Ansættelse af Læge ved Forsørgelsesanstalten og Børneoptagelseshjemmene.

Udvalgets Flertal (Leonhard Hansen og Bernt Jensen) indstiller, at Stillingen som Læge ved Forsørgelsesanstalten besættes med Læge N. Chr. Gerdes og Stillingen som Læge ved Børneoptagelseshjemmene med Læge G. R. Ulrich.

Udvalgets Mindretal (N. C. Christiansen) indstiller principalt, at begge Stillinger besættes med Dr. med. M. Norn, subsidiært, at Dr. med. M. Norn ansættes ved Forsørgelsesanstalten, og Læge G. R. Ulrich ved Børneoptagelseshjemmene.

Leonhard Hansen var meget forbavset over, at Hr. Christiansen havde taget Særstilling. Dr. Gerdes havde været Vikar i Stillingen i 3/4 Aar, og der var Enighed om, at han havde gjort Arbejdet til alles Tilfredshed, hvorfor man vel maatte gaa ud fra, at han var nærmest til at faa Pladsen. Men nu foreslog Hr. Christiansen pludselig at ansætte Dr. Norn. Selvfølgelig var han kvalificeret til Stillingen, men Taleren havde den Opfattelse, at hvis han blev ansat, vilde man forsøge at lave Forsørgelsesanstaltens Sygeafdeling om til en Hospitalsafdeling, og

det var ikke den Vej, man burde gaa. Naar Flertallet foreslog at ansætte Læge Ulrich ved Børneoptagelseshjemmene, skyldtes det tildels en Henstilling fra Lægeforeningens Formand, idet han var Specialist i Børnesygdomme. Taleren ansaa dog ikke dette for nødvendigt, da Sygebehandling jo maatte ske paa Hospitalet.

N. C. Christiansen erkendte, at der tidligere havde været Tale om at beholde Dr. Gerdes, og Taleren havde ikke andet end godt at sige om ham. Men Læge Norn var langt bedre kvalificeret end nogen af de andre, hvorfor man vanskeligt kunde komme udenom ham. Angaaende en eventuel Afdeling for kronisk syge paa Forsørgelsesanstalten, saa bestemte Lægen jo ikke dette, men derimod Byraadet. Man burde af Princip vælge den bedste og den, som havde gjort mest for sin Uddannelse, og det var ubetinget Dr. Norn. Taleren vilde anbefale at ansætte ham i begge Stillinger; det vilde i Længden blive det billigste.

J. Chr. Møller vilde meget henstille, at man nøjes med at ansætte een Mand i begge Stillinger. Ganske vist var Børnelægen honorarlønnet, men det kunde alligevel let udvikle sig til 2 Embeder, og saa betød det nye Udgifter for Kommunen. Det var ikke mere, end een Mand kunde bestride, og hvis man gik med dertil, havde det mindre at sige, hvem man ansatte, da de alle var kvalificerede.

H. P. Christensen indrømmede, at Læge Norn maaske var den bedst kvalificerede, og han var meget varmt anbefalet af Amtslægen ud fra den Forudsætning, at hvis han blev ansat, var der Mulighed for at udvikle Sygeafdelingen til en Hospitalsafdeling for kronisk Syge. Men en saadan hørte ikke hjemme paa en Forsørgelsesanstalt, og Kommunen var ikke interesseret i en Udvikling, der maaske kunde medføre Ansættelse af en Overlæge mere. Naar Læge Gerdes havde vikarieret ca. 1 Aar til Udvalgets fulde Tilfredshed, vilde det være noget af en Forbigaaelse at ansætte en anden. Læge Ulrich var en ny Mand i Byen og var uddannet Børnelæge, men det var ikke paakrævet for at føre et dagligt Tilsyn. Hvis Udvalget kunde gaa med dertil, vilde Taleren foreslaa at ansætte Læge Gerdes i begge Stillinger.

Borgmesteren havde den Opfattelse, at Hospitalsvæsenet vilde udvikle sig saaledes, at man i Løbet af 3-4 Aar skulde have en ny Overlæge i den Retning, som var omtalt her.

Leonhard Hansen erklærede, at Udvalget først havde tænkt at nøjes med een Mand, men Lægeforeningen forlangte, at der skulde ansættes to. Senere havde Foreningens Formand overfor Lønudvalget tilbudt at gaa med til kun at ansætte een, og saa kunde Taleren ogsaa

tiltræde dette og vilde anbefale at ansætte Læge Gerdes i begge Stillinger.

N. C. Christiansen indrømmede, at der havde været Tale om at ansætte Læge Gerdes, men der var aldrig truffet endelig Beslutning derom i Udvalget, og af Ansøgningerne fremgik, at Læge Norn var langt bedre kvalificeret end nogen af de andre, hvorfor man burde vælge ham.

Bernt Jensen bekræftede, at der indenfor Udvalget havde været Enighed om, at Dr. Gerdes kunde bruges i Stillingen; men da han saa skulde ansættes, sprang Hr. Christiansen fra og foreslog en anden. Det var ikke Udvalgets Ønske at ansætte to Læger; det var blot foreslaaet for at undgaa Konflikt med Lægeforeningen, og efter at den er gaaet med til at nøjes med een Mand vilde Taleren tiltræde dette og ligeledes anbefale at vælge Læge Gerdes.

Leonhard Hansen oplyste, at Hr. Christiansen godt vidste i Forvejen, at Læge Norn var Ansøger til Pladserne.

J. Perregaard var glad ved, at Udvalget foreslog en almindelig Læge, for Gerningen var nærmest at have Tilsyn med et Plejehjem, og dertil krævedes ingen Specialist.

Det vedtoges med 15 Stemmer mod 3 at besætte begge Pladser med Læge N. Chr. Gerdes.

